

Forfatter: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin

Titel: BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1854-05-16)

Citation: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin: "BREV TIL: Ingemann, Bernhard Severin FRA: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin (1854-05-16)", i *Grundtvig og Ingemann*, Forlagt af Samfundet til den Danske Litteraturs Fremme, s. 317. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001989206-000-shoot-L001989206000_0139.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvig og Ingemann

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Grundtvig, Nikolai Frederik Severin, *Grundtvig og Ingemann,*

Grundtvig til Ingemann.
Kjøbenhavn. 16de Maj 1854.

Kjære Ingemann!

Just da jeg ventede at have set dig og din kjære Kone her inde efter Sædvane, fik jeg gjennem Fru Stenersen den sørgelige Tidende, at du havde været paa halsbrækkende Veje; men jeg har, Gud ske Lov! dog siden hørt, hvad jeg haaber er lige saa sikkert, at du er sluppen temmelig godt derfra.

Mig har Vor-Herre gjort den forunderlig store Glæde, at der i Aftes blev mig født et stort velskabt Drengbarn med en vældig Stemme efter sin Alder, saa der kan, med Guds Hjælp, blive en god Raaber af ham, naar han faar Stunder at voxe og faar noget at sige, som er værdt at høre. Med ham kan jeg da, om Gud vil, naa et godt Stykke ind i næste Aarhundrede, og dersom da Danmarks Historie i dette Aarhundrede kan blive værd at beskrive, tænker jeg, han gjør sit bedste dermed i det næste; det er i det mindste blandt andet vor Betænkning ved paa en Maade at kalde ham op efter Saxe Lange, hvem vi naturligvis regner til Langerne med de tre Roser. Drengen skal nemlig, om Gud vil, hedde Frederik efter mig og Lange efter hans Moder og efter Saxe.

Bliver du snart saa rask, at I kan komme her ind, haaber jeg, vi ser dig strax i Huset, hvor Fortid og Fremtid saa naturlig mødes, og hvor du finder en god Veninde ved Siden af

din gamle Ven
N. F. S. Grundtvig.

Da jeg ogsaa altid har fundet en god Veninde ved Siden af dig, saa vil hun ikke tro, hun var umindet, skjønt hun blev unævnt i den hovedkulds Slutning; selv meget yngre Mænd bliver let lidt øre i Hovedet ved saadanne Begivenheder i deres nærmeste Kreds.